

Introduktion til Koranen

Hvad det er, hvor det kommer fra, og hvorfor vi har det.

Indholdsfortegnelse

1	Hvad er Koranen?	1
2	Hvordan Koranen er blevet bevaret	1
3	Recitationer af Koranen	3
4	Koranen er Allahs ﷻ tale.....	6
5	Opsummering.....	7
6	Kilder	8

Bismillahi al-Rahmani al-Raheem.

Al lovprisning er til Allah ﷻ, og må fred og velsignelser være over vores Profet ﷺ.

Dette er en kort introduktion til Koranen

1 Hvad er Koranen?

Koranen er:

”Allahs ﷻ åbenbarede tale til Profeten, der er utvivlsomt bevaret i Mushaf, og er et mirakel i sit sprog, og tilbedelse at recitere.”

Allahs ﷻ åbenbaring kaldes ”wahy”, og Profeten ﷺ fik to slags ”wahy”.

Den som er tilbedelse at recitere. Og det er den wahy, der er Koranen.

Den som ikke er tilbedelse at recitere i sig selv. Og det er den wahy, der er Sunna, dvs. Profetens ﷺ Hadith.

Mushaf er det som vi normalt kalder for Koranen, og er den bog, hvori man har hele Koranen samlet.

Islam centrerer sig omkring Koranen og dens vejledning og retledning til mennesket. Derfor er det vigtigt, at man som muslim har kendskab til Koranens historie, og hvad Koranen egentlig er.

2 Hvordan Koranen er blevet bevaret

Koranen blev åbenbaret til Profeten ﷺ i små bidder. Nogle gange ville det være et enkelt vers, og andre gange ville det være en hel Sura, der blev åbenbaret.

At Koranen blev åbenbaret på denne langsomme måde, gjorde, at det blev relativt nemt at lære Koranen udenad. For det var ikke så meget, man skulle lære udenad for hver gang. Så Sahaba ؓ var meget ivrige efter at kunne lære Koranen udenad, og det var også udenadslære, der var det primære middel til bevarelse af Koranen under Profetens ﷺ tid.

Men foruden at lære Koranen udenad, så blev den også skrevet ned af Sahaba ؓ, på hvad de nu engang havde tilgængeligt, som f.eks. skind og sten.

Koranen blev åbenbaret i en anden rækkefølge, end den der findes i Mushaf i dag. Men mod slutningen af Profetens ﷺ tid, så blev de enkelte Suras (kapitler) og Ayas (vers), sat i forhold til den rækkefølge, vi har i dag.

Da Profeten ﷺ gik bort, gjorde mange arabiske stammer oprør mod Islam. Så under Abu Bakrs ؓ tid, skulle disse oprør nedkæmpes, og det krævede mange muslimske ofre, heriblandt mange Sahaba ؓ, der kunne Koranen udenad. Det fik Umar ؓ til at foreslå, at man samlede Koranen i en ensrettet bog af frygt for, at for mange af dem, der kunne Koranen udenad ville dø.

Så Abu Bakr ؓ satte Zaid ibn Thabit ؓ til at lede et projekt, der skulle samle Koranen i en ensrettet bog (ca. år 632). Idéen med det projekt var at sikre, at Koranen blev skriftligt bevaret, og det lykkedes fuldt ud.

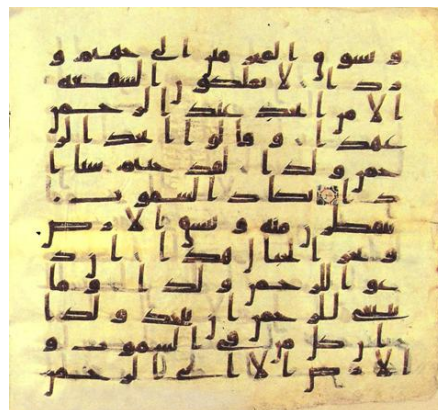
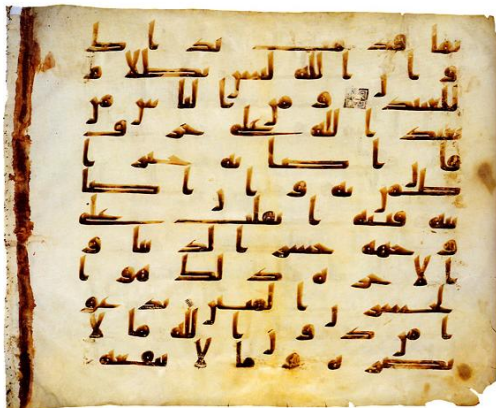
Under Uthmans ؓ tid (650) havde Islam spredt sig i alle retninger, og mange nye kulturer, der ikke kunne arabisk, blev muslimer. Da de ikke var gode til arabisk, betød det, at de kom til at recitere Koranen med uacceptable fejl.

Fordi den Koran, der blev samlet under Abu Bakrs ؓ tid, var skrevet ned uden at tage hensyn til udtalen af ordene, for araberne kunne godt regne udtalen ud selv. Men de ikke-arabiske muslimer kunne ikke, og derfor blev det nødvendigt at lave et nyt "Koran-projekt", der ville sikre, at Koranen også blev bevaret rent udtalelses-mæssigt.

Det blev altså nødvendigt at lave en komplet standardisering, af den måde som Koranen blev skrevet på, for at forhindre, at folk ville læse det forkert. Dette projekt blev startet under Uthmans ؓ tid (ca. 650), og igen blev Zaid ibn Thabit ؓ, sat til at lede det. Resultatet blev det, vi i dag kender som "Mushaf", og det er derfor, at det nogle gange kaldes "Mushaf Uthman". Der blev lavet en antal standardiserede kopier, og de blev hver især sendt ud til forskellige dele af det islamiske rige, så man kunne skrive Koranen af fra dem.

Den Koran, vi har i dag, kan i høj grad tilskrives at være noget, som Abu Bakr ؓ, Uthman ؓ og Zaid ibn Thabit ؓ knoklede for at få bevaret. Men det betyder ikke, at de var de eneste, der var involveret i det. Nej, faktisk var det et kæmpe-projekt, der involverede rigtig mange Sahaba ؓ, og der skulle mindst to Sahaba ؓ til for at bekræfte rigtigheden af hvert enkelt vers, før det blev skrevet ned.

Eksempler på, hvordan Koranens skrift så ud dengang:

Læg mærke til, at der ikke er nogen prikker overhovedet, der f.eks. adskiller "ba" fra "ta". Samtidig er der heller ingen vokaler (fatha, damma, kasra eller zer, zabr, pesh).

Den måde man skrev arabisk på dengang, var uden brug af prikker, sådan så at den der læste det, selv var i stand til at vide, om det skulle være "ba" eller "ta", der skulle læses. Disse ting er noget, der er blevet tilføjet senere, populært tilskrevet Abu Aswad al-Duali (688) og Hajaj ibn Yusuf (714).

Det samme gælder for alle de andre tegn, der i dag findes i den Mushaf, vi har i dag. Den er baseret på samme standardiserede skrift, som under Uthmans ؓ tid, og der er blot introduceret hjælpemidler i form af prikker og andre tegn, så det nemt kan læses, uden at være ekspert i arabisk.

Den Koran, vi har i dag, er altså 100% identisk i skrift med den, som Uthman ﷺ fik standardiseret, og den var i forhold til, hvad Abu Bakr ﷺ fik samlet. Så muslimerne sikrede sig meget hurtigt, faktisk indenfor 20 år efter, at Profeten gik bort, at samle og standardisere Koranens skrift.

Og kan Kristendommen eller Jødedommen frembringe noget tilsvarende med Bibelen og Toraen? Hvem samlede f.eks. Bibelen, og hvornår blev den skrevet ned? 20 år eller flere hundreder år efter?

Ud over dette er der en anden ting, der er meget værd at ligge mærke til. Blandt muslimer er der enighed om, hvad der er skrevet i Koranen. Det har der været gennem hele historien blandt samtlige muslimer, med undtagelse af få individer.

F.eks. er det værd at tænke over, at selvom shia og sunni er forskellige på nogle områder, så har de ikke ændret så meget som et enkelt ord i Koranen. Hvor nemt ville det ikke være at tilføje et vers eller ændre et ord, sådan så at man kunne lukke munden på modparten? Men ingen af dem gjorde det, og selv hvis der var individer, der gjorde det, så var begge enige om at erklære det for falsk.

Det er altså en helt enestående bedrift, at på trods af alle de forskelligheder der er i Islam, så er alle muslimer 100% enige om, hvordan Koranens tekst er.

3 Recitationer af Koranen

Koranen er først og fremmest reciteret og lært udenad, og dette har gennem historien altid været den reelle bevarelse af Koranen. Fra Marokko i Vest til Indonesien i Øst findes der den dag i dag millioner af muslimer, der kan Koranen udenad – og det er selvom, de måske ikke kan forstå arabisk. Og sådan har det været gennem hele historien.

Hvis samtlige bøger brændte i morgen, så er der kun en bog, som man kan være 100% sikker på, ville overleve uden nogen som helst ændring, og det er Koranen. Simpelthen fordi, at der er så mange, der kan den udenad. Og hvilken anden bog kan gøre sådan? Kan Bibelen eller Toraen præstere noget lignende?

Så at Koranen blev bevaret i skrift, er altså kun et ekstra plus for muslimerne. Men i første omgang var det altså recitationen af Koranen, der var grundstenen i bevarelsen af Koranen.

Koranen blev åbenbaret på arabisk. Og arabisk har ligesom alle andre sprog dialekter, hvor man udtaler ordene forskelligt, eller hvor grammatikken kan være lidt anderledes. Sådan var det også dengang, da Koranen blev åbenbaret. Og for at gøre det nemmere at kunne recitere og dermed lære Koranen udenad, så blev Koranen åbenbaret på en sådan måde, at der var plads til at kunne recitere den på forskellige dialekter.

Dvs. at under Profetens ﷺ tid, så blev Koranen reciteret på forskellige måder. Forskellene i de forskellige måder at recitere på kommer til udtryk på mange forskellige måder.

F.eks. kunne bogstavet "saad" ص blive udtalt, som om det var "zhaa" ظ, sådan så at man i Fatiha

f.eks. ville udtale الصِّرَاطَ (Sirat), som om der stod: الظِّرَاطَ (Zhirat), uden at det ville være forkert at recitere det på den måde.

Så under Profetens ﷺ tid blev Koranen reciteret i forskellige dialekter, og det fortsatte op gennem Sahabas ؓ tid, og ligesom at der blev undervist i Fiqh og Aqeeda, så blev der også undervist i recitationer af Koranen. Og ligesom at man fik imamer i Fiqh, så fik man også imamer i recitation af Koranen. Så med tiden blev der mange kendte imamer indenfor Koran-recitation, og hvert område i Islam fik deres egen måde at recitere Koranen på i forhold til de Sahaba ؓ, der levede og underviste der.

Men i dag er der kun 10 måder at recitere Koranen på (Qira'a), der er overleveret til os gennem stærke uafbrudte kæder helt tilbage til Profeten ﷺ.

Hver af de 10 stammer fra en kendt Imam indenfor recitation, og de har hver især to berettere. Og der er forskel på, hvordan hver beretter reciterer. Så man kan faktisk sige, at man ender med 20 forskellige måder:

1. Ibn Kathir (120H).

Var est udbredt i Makka. Hans to berettere er: 1. Bazzi og 2. Qunbul.

2. Ibn Amir (118H).

Var mest udbredt i Syrien. Hans to berettere er: 1. Hisham og 2. Ibn Dhakwan.

3. Asim (127H)

Var mest udbredt i Kufa i Irak. Hans to berettere er: 1. Hafs og 2. Shu'ba

4. Abu Amr (154H)

Var est udbredt i Basra i Irak. Hans to berettere er: 1. Duri og 2. Susi

5. Hamza (156H)

Hans to berettere er: 1. Khalaf og 2. Khallad.

6. Nafe (169H).

Var mest udbredt i Madina. Hans to berettere er: 1. Qalun og 2. Warsh

7. Kisai (189H)

Var mest udbredt i Irak. Hans to berettere er: 1. Laith og 2. Duri

8. Abu Jafar (130H)

Var mest udbredt i Madina. Hans to berettere er: 1. Isa ibn Wirdan og 2. Ibn Jummaz

9. Yaqub (205H)

Var mest udbredt i Basra i Irak. Hans to berettere er: 1. Ruwais og 2. Rawh

10. Khalaf (229H)

Var mest udbredt i Kufa i Irak. Hans to berettere er: 1. Ishaq og 2. Idris

De første syv kaldes for "de syv recitationer af Koranen", og det skyldes, at en alim ibn Mujahid dokumenterede de syv og skrev dem ned. Derfra blev de 7 kendt. Senere kom Abu Bakr ibn Mehran og dokumenterede de sidste tre.

Disse 10 recitationer er alle "mutawatir". Dvs, at dover at have en uafbrudt kæde tilbage til Profeten ﷺ, så har der i hvert led i kæden været så mange mennesker, der har reciteret på denne

måde, at der ingen tvivl kan være om, at det er en rigtig måde at gøre det på. Der har simpelthen været så mange mennesker i hvert led i kæden, at det udelukker muligheder for fejl.

At de er mutawatir, betyder også, at de alle sammen er gyldige måder at recitere Koranen på, og der er ikke nogen af dem, der er bedre end de andre. Alle er lige meget Koranen, uanset om vi er vant til at høre dem eller ej, og uanset om vi synes, det lyder godt eller ej. Uanset hvilken af disse 10 som man har lært, så er det tilladt at recitere Koranen på den måde eller recitere det i bønnen på den måde.

Ud over disse 10, så findes der også andre recitationer, der har uafbrudte kæder tilbage til Profeten ﷺ, som f.eks: Hasan al-Basri (110H), ibn Muhaysan (123H) og andre.

Men modsat de første 10, så er disse ikke "mutawatir". Dvs. der har ikke altid været nok mennesker i hvert led til at viderebringe denne måde at recitere på, så derfor er de ikke lige så stærke. Der er altså en teoretisk mulighed for fejl i recitationen, og derfor er det f.eks. ikke tilladt at recitere dem i bønnen. Derfor er disse nogle, der kun bør læres af folk, der har specialiseret sig i Koran-recitation.

I dag er langt den mest udbredte recitation Asim i form af Hafs's beretning. Det er også i forhold til den, at den Mushaf der normalt købes, er printet.

Men særligt i Nord og Vestafrika er Nafe i form af Warsh's beretning meget udbredt.

I andre områder som f.eks. Libyen og Sudan reciteres Duri.

En af årsagerne til, at Hafs er så udbredt, er, at den typisk er nemmest at lære for ikke-arabere, og derfor er det klart, at den har vundet så meget indpas. Men det betyder ikke, at man absolut skal recitere med Hafs.

Så når man kan Hafs, så kan man faktisk kun en beretter fra den recitation, der hedder Asim. Det er først, når man kan begge berettere fra Asim (Hafs og Shu'ba), at man har en komplet recitation.

4 Koranen er Allahs ﷻ tale

Man hører altid, at Koranen er Allahs ﷻ tale, men hvad betyder det egentlig?

Det er en af Allahs ﷻ attributter, at Han ﷻ kan tale. Men alt, hvad der har med Allah ﷻ at gøre er jo evigt. Vil det så sige, at Koranen er evig? Svaret på det spørgsmål er ja. Men svaret skal ses i forhold til, hvad Koranen egentlig er.

Når man siger, at Koranen er Allahs ﷻ tale, så betyder det ikke at selve bogen, papiret, skriften eller recitationen af Koranen er Allahs ﷻ tale. For disse ting er jo alle skabte, og Allahs ﷻ tale er ikke skabt. Allah ﷻ taler ikke arabisk, for det er et sprog blandt mennesker, og består af bogstaver og lyde, og findes i tid og rum. Alle disse ting har begrænsninger, så hvis Allah ﷻ snakkede arabisk, så ville man have begrænset Allah ﷻ, og Han ﷻ ville ikke kunne være Skaberen.

Derfor kan det ikke være bogen, skriften eller sproget, der egentlig er Allahs ﷻ tale - i stedet er det betydningen af de arabiske ord, der er Allahs tale. I ethvert sprog er det betydningen af ordene, der er det centrale, pointen er ikke så meget, hvad der bliver sagt, men mere betydningen der kommer. Det der rent faktisk er Allahs tale, er betydningen af det, der står i Koranen. Det er betydningen af det, vi reciterer, der er sammenfaldende med noget af Allahs evige tale.

Så betydningen af de arabiske ord vi reciterer, f.eks. i Sura al-Fatiha, peger på det samme, som noget af Allahs ﷻ tale peger på.

Men det betyder ikke, at vi nu skal opfatte Mushaf som "en almindelig bog". Nej, i vores dagligdag behandler vi den med den respekt, at det er Allahs ﷻ tale. Samtidig står vi også ved, at det er Allahs ﷻ tale, og vi siger, at det er Allahs ﷻ bog. Som muslim er det sådan, man er opdraget og også sådan, det er blevet nedarvet gennem de sidste 1400 år. Derfor skal vi ikke ændre på noget som helst af det, men vi skal bare vide, at Allahs ﷻ tale ikke er de skabte arabiske ord.

Så skulle der komme en person og sige, at der er en bog, og den er skabt, og den er jo skrevet på papir, så vil vi give ham ret og sige, "at det er betydningen af det arabiske, der peger på noget af Allahs ﷻ tale."

Til slut skal vi være klar over, at pointen er betydningen af Koranen og ikke kun det arabiske i sig selv. Derfor er det vigtigt, at man gør sit bedste for at recitere Koranen med tanke på, hvad det arabiske betyder. Og hvis man ikke kan arabisk, så bør man læse en oversættelse af Koranen. Det er først, når vi fanger betydningerne, at vi for alvor kan mærke Koranen, og det er klart – for det er betydningen, der er Allahs ﷻ tale.

Dog skal man være opmærksom på, at man skal læse oversættelser lavet af muslimske lærde. Og desværre findes en sådan oversættelse endnu ikke på dansk. Derfor er det bedste, man kan gøre at læse nogle af de eksisterende engelske, pakistanske eller tyrkiske oversættelser i stedet.

5 Opsummering

Koranen er, hvad der blev åbenbaret til Profeten ﷺ, og som er bevaret i Mushaf.

Koranen er blevet bevaret, dels ved at den blev skrevet ned på en standardiseret måde, og dels ved at recitationerne af Koranen er blevet bevaret gennem uafbrudte kæder.

Koranen er Allahs ﷻ ord, men i den forstand, at betydningen af Koranen peger på det samme som betydningen af noget af Allahs ﷻ tale.

Skrevet af Waseem Hussain,
23. oktober 2009, Amman, Jordan

6 Kilder

Al-Azami, The history of the Qur'anic text, UK Islamic Academy

Baijuri, Tuhfatu al-Murid

Nur al-Din al-Itr, Ulum al-Quran, 1996

Sakhawi, Fath al-Mughith, Maktaba al-Sunna 2003

Taqi Uthmani, Ulum al-Quran, Maktaba Dar al-Ulum